

Excerpt from the critique by Art historia Ms Leda Kazantzakis for the exhibition "my fate... the SEA"

"...The art gallery "Adamantia" ...generously offers to the art creators... a place where they can show their work ... It hosts ... a group exhibition, according to the concept, organization and curation of Dimitris Lazarou, with the title "my fate ... the SEA".

I will refer ... to the creations that touched me, and which were not a few.

In the abstract seas of Rena Lyra and Despina Logidou who tried to transfer their gentle aura as well as their texture on the canvas.

In the turbulent waves, created with acrylics, by Iro Kavkiou, who takes us on a journey with small, expressionistic touches in their wild echo.

In the "Introversion" of **Vasileios Kagaras**, a boatman's back closed in a landscape in the fog captured in the style of magical realism.

And to the open like welcoming oysters, transparent rocks of Marietta Papageorgiou.

Immersed in the blue of the "orphistic" coexistence of color, form and music, written as silent lonely figures, jellyfish-nuns of Antigone Pagona.

Entwined in the nets of the surrealistically engraved, desperate, hybrid fish of Mina Kouzouni.

In the sensitive sea urchin trapped inside the plexiglass, on the handmade paper, Ifigenia Christodoulidou, a precious imprint of the life that still exists at the bottom of our seas, real and imaginary."

Οπτικές

Εικαστικά

Irigienia Christodoulidou, Όταν άρχισα τον βυθό

Θαλασσινές ανάσες

The
ΛΗΣΑΞ
ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ

Προσπαθούμε να πάρουμε κάποιες ανάσες. Όσοι καταφέρουμε να αποδράσουμε, έστω και για λίγες μέρες, από το πηγμένο περιβάλλον των πυροπολημένων πνευμόνων της χώρας, της ασφυκτικής παρακολούθησης της ζωής των πολιτών που το κυβερνητικό αυταρχικό καθεστώς θεωρεί «πολιτειακός εαθρός» της θεωρούμενης «αληρονομήμενης μετριοφιλιακής ιδιοκτησίας τους». Να διαφυγάμε από την προσπάθεια της συστηματικής ερημνοποίησης της πρωτεύουσας πίσω από τις ασπίδες των άεργων φρουρών του και τις λαμαρίνες που μετατρέπουν με τις αντανακλάσεις τους και με τη μεταλλαγή των πλαστικών σκυρίων επιβίωσης και απώθησης του μετρό το κλειστό σε τσιπίνους άστυ, χωρίς βέβαια και ελεύθερα προσβάσιμους δημόσιους χώρους. Να παραβλέψουμε, για λίγες μέρες, τις αυθόνομες γυναικοκτονίες και τους θανάτους στους οποίους αποθνήσκουν με μια εγκληματική πολιτική αδράνεια οι ενήλικες πρόσφυγες και τα ανήλικα προσφυγόπουλα σε νησίδες του Έβρου και έξω από τα νησιά μας. Που δείχνουν καθαρά όσο ποτέ άλλοτε, 100 χρόνια μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή, το σκαίο πρόσωπο μιας βαθιά πατριαρχικής και ανάληπτης εξουσίας φανατικών πι-

στών «της θρησκείας του χρήματος». Που προσπαθεί μάταια πλέον να κρυφτεί πίσω ένα ευρωπαϊκό προσώπιο με γραβάτα και κουστούμι. Τώρα που τα θήματα έπαψαν να σιωπούν, άρχισαν να μιλούν δημόσια, εγκάρια και σε διεθνές επίπεδο, για την κατάφωρη παραβίαση και κακοποίηση των πανανθρώπινων δικαιωμάτων τους.

Η Αίθουσα Τέχνης «Αδαμαντία», στο Νημορειό της Άνδρου

Η Αίθουσα τέχνης «Αδαμαντία» στο Νημορειό της Άνδρου αποτελεί ένα καταφύγιο από την πολύβουη Χώρα του Αυγούστου. Προσφέρει γενναϊόδορα στους δημιουργούς της τέχνης, τους παλαιότερους και τους νεότερους, έναν τόπο όπου μπορούν να δείξουν το έργο τους. Επεκτείνοντας έτσι τον δρόμο για τους φιλότεχνους επισκέπτες της Χώρας της Άνδρου κάτω από τα σκαλιά που οδηγούν στην παραλία. Φιλοξενεί τις μέρες αυτές μια ομαδική έκθεση, σύμφωνα με το σκεπτικό, την οργάνωση και την επιμέλεια του Δημήτρη Λαζάρου, με τον τίτλο «μοίρα μου... ΘΑΛΑΣΣΑ». Εκεί όπου, σύμφωνα με τα λόγια του Καρυωτάκη που καταγράφονται στο δελτίο Τύπου, «Η ψυχή του ανθρώπου λούζεται στην αγνότητα της θάλασσας. Βρίσκει η

νοσταλγία μας διεξοδο κι ο πόνος μας την έκφρασή του».

Τα θαλασσινά τονία

Τα τονία που αντικρίζει ο θεατής μέσα στην πληθώρα των εκθεμάτων 41 καλλιτεχνών διαφέρουν αισθητά τόσο στην ποιότητα όσο και στην τεχνολογία τους. Κάποια από αυτά αδυνατούν να απαγκιστρωθούν από τα ρομαντικά, κυβιστικά, μεταμοντέρνα πρότυπά τους, να βρουν το προσωπικό τους ιδίωμα. Θα αναφερθώ αναγκαστικά, λόγω έλλειψης χώρου, στα δημιουργήματα που με συγκίνησαν και που δεν ήταν λίγα. Στις αφηρημένες θαλάσσιες της Ρένας Λυρά Χατζηγεωργίου και της Δέσποινας Μαρίας Λογίδου. Που επιχειρήσαν να μεταφέρουν πάνω στον καμβά την ήπια αύρα τους αλλά και την υφή τους. Στα ταραγμένα κύματα, τα πλασμένα με ακριβικά, της Ηρώς Κουκκού Καραουλάνη, που μας ταξιδεύει με μικρές, εξηρησιαστικές πινελιές μέσα στον άγριο αχό τους. Στην «Εσωστρέφεια» του κλεισμένου μέσα στις γυρτές του πλάτες βαρκάρη του Βασίλειου Καγκάρ, του αποτυπωμένου με το ύφος του μαγικού ρεαλισμού, μέσα στην αχλή, τοπίου. Και στους ανοιγμένους σαν φιλόξενα στρείδια, διάφανους βράχους της Μαρίας Παπαγεωργίου. Στις βυθισμένες μέσα στο κωινό της «ορφι-

στικές» συνύπαρξης του χρώματος, της φόρμας και της μουσικής, γραμμένες σαν σιωπηρές μοναχικές φυγούρες, μέδουσες - μοναχές της Αντιγόνης Παγώνα. Στα πλεγμένα μέσα στα δίχτυα των χαλαγμένων σουρεαλιστικά, απεγνωσμένων, υβριδικών ψαριών της Μίνας Κουζούνη. Στο αισθαντικό αχνό που εγκλωβίζει μέσα στο πλέγμα γυαλάς, πάνω στο χαρποποίητο χαρτί, η Irigienia Christodoulidou, πολύτιμο αποτύπωμα τη ζωής που εξακολουθεί να υπάρχει στον βυθό των θαλασσών μας, το πραγματικών και των φανταστικών

Δηλώσεις της ύπαρξης

Φανερόνουν διαφορετικές εκφράσεις της ύπαρξης. Είναι έργα που γράφουν με τρόπους διαφορετικούς τα τονία της απόδρασης μας. Μας αμεινίζουν σε τόπους αγνώστου εσωτερικού κι απέραντους, με μινιατούρα τονία την ελπίδα για ένα μέλλον αγεωγραφικό και αβέβαιο. Διώνουν την πρόθεσή τους να αντιθέσουν την καθιερωμένη και ηρωική διαγεγραμμένη πορεία της ζωής, τους απρόβλεπτες καταπονήσεις και τις απρόβλεπτες αποστροφές από τον κανόνα. Δημιουργούν αναγκαίο πεδίο πρόσσωσης της νέχειας της ζωής. Διαπνέονται αποπνέουν τε αναγκαίες θαλασσι- ανάσες που είναι...

● INFO

«μοίρα μου... ΘΑΛΑΣΣΑ», ομαδική, εικαστική έκθεση. Σκεπτικό, οργάνωση, επιμέλεια Δημήτρης Λαζάρου. Χώρος Τέχνης «Αδαμαντία», Νημορειό Άνδρου. Διάρκεια έκθεσης: 13-27 Αυγούστου 2022. Ώρες λειτουργίας: καθημερινά 19.00-23.00 και τα ηρωικά κατόπιν συνεννόησης στο τηλ. 22820-22324.